

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2516

гр. София, 07.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 07.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **8878** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от И. М. П., с ЕГН [ЕГН] и С. М. М., с ЕГН [ЕГН] и двете от [населено място] и чрез пълномощника си адв. П. жалба срещу Заповед № СОА20-РД41-4/13.08.2020 г. на кмета на Столична община, в частта, с която се определя парично обезщетение за S идеални части от ПИ № 168, кв. 206 /стар 208/, м. П. - Редута, находящ се на [улица], [населено място], отчужден по съответния за това ред със Заповед № А-0-07-2297/11.10.1979 г. на председателя на ИК на СГНС, в общ размер на 64 654,00 лв., разпределен по равно между двамата жалбоподатели.

С решение № 786/11.02.2021 г., постановено по адм.д. № 8878/2020 г. по описа на АССГ, съдът е отменил оспорената Заповед № СОА20-РД41-4/13.08.2020 г. на кмета на Столична община, в частта относно определеното парично обезщетение за отчуждаване на собствен на жалбоподателите имот и е определил по-висок размер на дължимото обезщетение.

В решението си е посочил, че същото не подлежи на обжалване, предвид разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от ЗОС.

Срещу решението, ответникът кмета на СО е подал касационна жалба, която е изпратена за отговор на жалбоподателите в 14-дневен срок. Жалбоподателите не са взели становище по жалбата.

При извършване на проверка по допустимостта на касационната жалба, съгласно разпоредбата на чл. 213, ал.2, вр. чл. 215, т.4 от АПК, съдът констатира следното:

Предмет на делото е заповед № СОА20-РД41-4/13.08.2020 г. на кмета на Столична община, с която е определено парично обезщетение за S идеална част от ПИ с пл. № 168 кв. 206 /стар 208/, м. П.-Редута, находящ се на [улица], [населено място] в общ размер на 64 654,00 лв., което да бъде изплатено по равно /по 32 327,00 лв./ на И. М. П. и С. М. М.. Отчуждаването на имота, за който се определя парично обезщетение, е

извършено със Заповед № А-0-07-2297/11.10.1979 г. на председателя на ИК на СГНС, на основание чл. 95 и чл. 98 ЗТСУ /отм./.

Т.е., отчуждаването е извършено по ЗТСУ /отм./, производството по довършване на процедурата се развива по §9 ПР на ЗУТ, а определянето на обезщетението, предвид на това, че не е осъществено своевременно, се извършва по цени, действащи към датата на издаване на решението, съгласно р. № 4436 от 30.07.1999 г. на ВАС по адм. д. № 3227/99 г., П о./.. Към датата на постановяване на заповедта да определяне на обезщетението действа ЗОС, в който са регламентирани изискванията към определяне на обезщетението. Поради това и производството като такова по чл. 25 и сл. ЗОС е едноинстанционно. Т.е., касационната жалба подадена срещу решението на АССГ е недопустима, на основание чл. 215, т.4 АПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 213, ал.2, вр. чл. 215, т.4 АПК, касационната жалба, подадена от кмета на СО срещу решение № 786/11.02.2021 г., постановено по адм.д. № 8878/2020 г. по описа на АССГ, следва да се остави без разглеждане.

По изложените съображения и на основание чл. 213, ал.2, вр., чл. 215, т.4 от АПК
СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без разглеждане подадената от кмета на Столична община касационна жалба срещу решение № 786/11.02.2021 г., постановено по адм.д. № 8878/2020 г. по описа на АССГ, следва да се остави без разглеждане.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в седемдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: